

νης τραπέζης. Ἐφαγα, μὲ ἐστραγγάλισαν, μὲ ἔρριψαν ἐντὸς ἐτέρας ἀμάξης καὶ ἀνεχωρήσαμεν ταχέως.

Φεῦ! Πρὸ τόσου καιροῦ ἐπόθουν νὰ διαβῶ τὰ Πυρηναῖα, καὶ μοὶ ἐπέπρωτο νὰ τὰ διαβῶ νύκτωρ. Πρὶν ἢ φθάσωμεν εἰς τὰς ὑπηρεσίας τῶν πρώτων ὁρέων, ἦτο ἤδη βαθὺ σκότος. Ἐπὶ πολλὰς δὲ ὥρας, μεταξύ ὕπνου καὶ ἐγρηγόρσεως, οὐδὲν ἄλλο ἐβλεπον ἢ μέρος ὁδοῦ φωτιζομένης ὑπὸ τῶν φανῶν τῆς ἀμάξης, μελανὴν τινα κατατομὴν ὄρους, προεξέχοντά τινα βράχον, ὃν ἠδύνατό τις σχεδὸν νὰ ἐγγίσῃ ἐκτείνων τὴν χεῖρα ἐξωθῆ τῆς θυρίδος· καὶ οὐδὲν ἄλλο ἤκουον ἢ τὸν ἔρρυθμον βηματισμὸν τῶν ἵππων καὶ τὸν συριγμὸν ὀχληροτάτου ἀνέμου, ὅστις οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν ἔπαυσε πνέων. Πλησίον μου ἐκάθητο νέος τις ἀμερικανὸς ἐκ τῶν Ἑνωμένων Πολιτειῶν, ἰδιόρρυθμος μέχρι τρέλλας, ὁ ὁποῖος ἐκοιμήθη, δὲν εἰξεύρω πόσας ὥρας, στηρίζων τὴν κεφαλὴν του ἐπὶ τοῦ ὤμου μου, καὶ ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἀνοίγων τοὺς ὀφθαλμούς, ὅπως ἀνακράξῃ μετὰ κλαυθμηροῦ τόνου:

— ὦ, τί νύκτα! τί τρομερὰ νύκτα!

Χωρὶς νὰ ἐννοῇ ποτὼς ὅτι ἡ κεφαλὴ του μοὶ ἔδιδε τὸ δικαίωμα νὰ ἐκφράσω καὶ ἐγὼ τὸ αὐτὸ παράπονον, ἀλλὰ διὰ διάφορον λόγον. Εἰς τὸν πρῶτον σταθμὸν κατήλθομεν ἀμφότεροι καὶ εἰσῆλθομεν εἰς μικρὸν πανδοχεῖον, ὅπως πῶμεν ποτόν τι. Μὲ ἠρώτησεν ἐὰν ταξιδεύω χάριν ἐμπορικῶν ὑποθέσεων.

— Ὁχι, κύριε, τῷ ἀπεκρίθην, ταξιδεύω χάριν διχασκεδάσεως. Καὶ σεῖς, ἐὰν μοὶ εἶνε ἐπιτετραμμένον;

— Εἰγώ, ἀπήντησε μετὰ πολλῆς σοβαρότητος, ταξιδεύω ἕνεκεν ἔρωτος.

— Ἐνεκεν ἔρωτος;

— Ἐνεκεν ἔρωτος.

Καὶ ἀμέσως, χωρὶς νὰ τὸν ἐρωτήσω τι πλέον, ἤρξατο νὰ μοὶ διηγῆται μακρὰν ἱστορίαν περιπετειώδους ἔρωτος, περὶ συνοικισίου ἀποτυχόντος, περὶ ἀπαγωγῶν, περὶ μονομαχιῶν, καὶ περὶ πλείστων ἄλλων, καταλήξας εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι ταξιδεύει διὰ νὰ διασκεδάσῃ, καὶ λησμονήσῃ τὸ ἀντικείμενον τοῦ ἔρωτός του. Καὶ πράγματι, ἐξήτει νὰ διασκεδάσῃ ὅσον ἠδύνατο, διότι εἰς ὅλα τὰ πανδοχεῖα, εἰς τὰ ὁποῖα εἰσῆλθομεν, ἀπὸ τοῦ πρώτου τούτου μέχρι τοῦ τελευταίου, δὲν ἔπαυσεν ἐνοχλῶν τὰς ἐν αὐτοῖς ὑπηρετούσας γυναῖκας, πάντοτε μετὰ πολλῆς σοβαρότητος, ὁμολογουμένως, ἀλλὰ καὶ μετὰ τινος αὐθαδείας, ἣν δὲν ἤρκει νὰ δικαιολογήσῃ ὁ πόθος τῆς διασκεδάσεως.

Περὶ τὴν τρίτην ὥραν μετὰ τὸ μεσονύκτιον ἐφθάσαμεν εἰς τὰ σύνορα.

— Ἐφθάσαμεν εἰς Ἰσπανίαν! ἀνέκραξέ τις.

Ἡ ἀμαξία ἔστη. Ὁ ἄγγλος καὶ ἐγὼ κατήλθομεν ἐκ νέου καὶ μετὰ πολλῆς περιεργείας εἰσεχωρήσαμεν εἰς μικρὸν πανδοχεῖον, ὅπως ἴδωμεν τὰ πρῶτα τέκνα τῆς Ἰσπανίας ἐντὸς τῶν ἰδίων αὐτῶν οἰκιῶν. Εὗρομεν ἡμίσειαν δωδεκάδω τελωνοφυλάκων, τὸν πανδοχεῖα, τὴν σύζυγον καὶ τὰ τέκνα του, ἀπαντας καθημένους περὶ τὴν ἐστίναν. Μᾶς ἀπηύθυναν ἀμέσως τὸν λόγον, καὶ ἀπῆντων εἰς τὰς ἐρωτήσεις μου μετ' ἀφελούς καὶ χαρίεντος τρόπου, ὃν δὲν ἤλπιζον νὰ εὗρω παρὰ τοῖς κατοίκοις τῆς Καταλωνίας, τοὺς ὁποῖους τὰ γεωγραφικὰ λεξικά περιγράφουσιν ὡς ἀνθρώπους τραχεῖς καὶ ὀλιγολόγους.

Ἐζητήσαμεν νὰ φάγωμέν τι μᾶς προσέφερον τὸ γνωστὸν ἰσπανικὸν chorizo, εἶδος τι ἀλλᾶντος πλήρους πεπéρεως κατακαίοντος τὰ ἐντόσθια, μίαν φιάλην οἴνου γλυκοῦ καὶ ὀλίγον ξηρὸν ἄρτον.

— Καὶ τί κάμνει ὁ βασιλεὺς σας; ἠρώτησα ἓνα τελωνοφύλακα, ἀροῦ ἔπτυσα τοὺς πρώτους βλωμούς.

[Ἐπετεῖ συνέχεια].

Π. Α. ΒΑΛΒΗΣ

ΤΑΞΕΙΔΙΟΝ ΧΑΡΙΝ ΑΝΑΨΥΧΗΣ

Ἀμερικανικὸν διήγημα.

Ἐμπορος ὢν ἐξαγωγῆς, εἶχον κάμει διὰ μέσου τῶν Ἑνωμένων Πολιτειῶν μακρὸν ταξείδιον, ὅπερ μὲ παρέσυρε μέχρι τοῦ Ἀγίου Φραγκίσκου.

Ἐτοιμαζόμενος νὰ ἐπιστρέψω εἰς Εὐρώπην, θὰ ἦμην πολὺ ἀνόητος μὴ χρησιμοποιοῦν πρὸς ὄφελός μου τὴν σὴν πείραν τοῦ ἀμερικανικοῦ ἐμπορίου, ἣν ἀπέκτησα διαμείνας δέκα ὀκτὼ μῆνας εἰς τὰς κυριωτέρας ἐμπορικὰς πόλεις τῆς Ἀμερικανικῆς Συμπολιτείας, καὶ ἀπέστειλα εἰς τὰς ἐφημερίδας τῶν μεγαλυπόλεων τὴν ἐξῆς σημείωσιν πρὸς καταχώρισιν ἐν ταῖς μικροσκοπικαῖς γνωστοποιήσεσιν, αἵτινες κατέχουσι τὸν μεγαλείτερον χώρον ἐν τῷ ἀμερικανικῷ τύπῳ καὶ εἶναι ἐν γένει τὸ πλέον ἐνδιαφέρον αὐτοῦ μέρος:

• Γάλλος ἔμπορος, γνωρίζων τὴν ἀγγλικὴν καὶ γερμανικὴν, ὡς καὶ τὸ ἀγγλικὸν καὶ γερμανικὸν ἐμπόριον, ζητεῖ διὰ τὴν Εὐρώπην, ὅπου ἐπανακάμπτει, τὴν ἀντιπροσωπεῖαν ἀμερικανικῶν οἰκῶν. Ἀπευθυντέον: Αἰμάρ· γραφεῖον Μόρνινγκ. Κάλ. Ἀγίον Φραγκίσκον. •

Ὁ Οὐίλσον, ὁ ἀνθρωπος οὗτος, ὃν οἱ συμπατριῶταί του Γάλλοι δὲν ἐννόησαν καὶ εἰς ὃν ἡ Ἀμερικὴ θὰ ἀνήγειρεν ἀνδριάντας, οὐδέποτε ἔσχεν, ἐν τῇ περιφύμῳ δικογραφίᾳ του, ἀλληλογραφίαν τόσον ὀγκώδη, ὅσον ἡ ἰδική μου, ἥς ἀφορμὴ ἐγένετο ἡ μικροσκοπικὴ ἀγγελία μου. Θὰ παραλείψω, ἀναγνώστα, πλῆθος ἐπιστολῶν, καὶ παραθέτω ἐνταῦθα μίαν μόνον, ἀποπλανηθεῖσαν, βεβαίως, τὴν δυστυχῆ, ἐν μέσῳ τῆς βροχῆς τόσου ἀνδοῦς γεγραμμένου χάρτου.

Ἴδου ἡ ἀκριβὴς μετάφρασις:

• Ἀγαπητὲ Αἰμάρ!

• Ἀνυπομονῶ ἐκ τῆς ἐπιθυμίας νὰ ὑπάγω εἰς Εὐρώπην καὶ θὰ εἶμαι εὐτυχὴς τότε μόνον, ὅταν ἐκπληρώσω τὸν πόθον μου τοῦτον.

• Εἶμαι νέα χήρα, εἰκοσιπενταετής, μόνη ἐν τῷ κόσμῳ, ὡραιότατη, ἀλλ' ἀξιοσέβαστος, καὶ μεθ' ὅλην τὴν ἐκουσίαν μοναξίαν, εἰς ἣν εὐρίσκομαι, μὴ ἔχουσα ἢ καλὰς μόνον σχέσεις. Ἀναμφιβόλως, αἱ ἀπαντήσεις εἰς τὴν ἀγγελίαν σας, θ' ἀριθμοῦνται καθ' ἑκατοντάδας, ἡ δ' ἐπιστολή μου διατρέχει τὸν κίνδυνον νὰ ριθθῇ εἰς τὸν κόφινον τῶν ἀχρήστων χαρτίων, διότι δὲν εἶναι καλλιγεγραμμένη, ἐνῶ σεῖς θὰ λάβητε ὑπ' ὄψιν ἄλλην τινα, μὲ ὕψος ἐπιτετηδευμένον καὶ μὲ καλλιγραφίαν πλέον χαριτωμένην!

• Μάθετε λοιπόν, ὅτι μὴ ἔχουσα τὸ δῶρον τοῦ γράφειν ὥραϊα, ἐξέχω οὐχ ἥττον εἰς ἄλλα μύρια πράγματα. Μὴ ἐπιμένετε λοιπόν εἰς τὴν ἀτέλειαν ταύτην, ἀφοῦ, ὅ,τι ἐπιθυμεῖτε ἦναι μία καλὴ σύντροφος καὶ ὄχι κάλαμος λεπτός, φθίνιξ τῆς ἀλληλογραφίας.

• Γνωρίζετε πολλὰς γλώσσας, λέγετε, κ' ἐγὼ ἐπίσης, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς γαλλικῆς, ἐπειδὴ κατάγομαι ἐκ Καλλιφορνίας. Ἐχω ἀνάστημα πέντε ποδῶν καὶ τριῶν καὶ ἡμίσεως δακτύλων, δέρμα λεπτότατον, κόμην καστανήν, χρῶμα φυσικόν, ὀλικὸν βάρος 135 λιτρῶν, τρόπους καθ' ὀλοκληρίαν select..... πέποιθα δέ, ὅτι ἐὰν σὰς συναντήσω καθ' ὁδόν, θὰ στρέψετε νὰ μὲ παρατηρήσετε....

• Τώρα σεις; Ἐλπίζω ὅτι δὲν εἴσθε πολὺ γέρων, τόσον γέρων ὥστε..... τέλος ἐννοεῖτε..... καὶ ὄχι ἄσχημος, πρὸ πάντων. Βεβαιότατα θὰ σᾶς ἀρέσω, ἐὰν ᾔτο δυνατόν νὰ μὲ ἴδῃτε. Ἐὰν ἔχετε τὴν καλὴν σύνην ν' ἀπαντήσετε, πράξατέ το εἰς ἐκείνην, ἥτις ὑπογράφει τὴν παροῦσαν:

• Μὲς TZENH O' ΓΙΑΣΚΥ.

• Ἄγιον Φραγκίσκον.

• Poste Restant.

* *

Τὴν λατρευτὴν νεάνιδα! Κόμη καστανή, δέρμα λευκώτατον κτλ. Τέλος πλήρης συμφωνία μετὰ τῆς ἐν τῇ ἐπιστολῇ περιγραφῆς.

Οὐδὲν ἔλειπεν, οὐδὲ οἱ τρεῖς καὶ ἡμισυ πόδες!

Ἄλθῃς, κρῖμα θὰ ᾔτο νὰ τὴν ἀφήσω νὰ χαθῇ, τὴν ἀγαπητὴν μικράν, ἀποποιούμενος τὴν ἱκανοποίησιν τῆς ἀμέτρου ἐπιθυμίας τῶν ταξιδίων, ἥτις τὴν κατέτρυχεν.

Εἶχον ἀπαντήσῃ ἓνα ἄγγελον· ἐὰν τὸν ἄφινον, τίς οἶδεν ἐὰν ποτὲ εὕρισκον ἄλλον!

Δι' ἐμέ, ἡ περίπτωσις αὕτη ᾔτο ἀρίστη, ὅπως φαιδρύνω τὴν ἐπιστροφὴν μου· ἐν ἐνὶ δὲ λόγῳ, ἡ ματαιοδοξία μου διεθρύπτετο, ὁδηγῶν ὡς σύζυγόν μου τὴν θελκτικὴν ταύτην ξένην. Φθάνων εἰς Παρισίους, πόσον εὐχαρίστως θὰ ἐδίδασκον αὐτῇ τὴν παρισινὴν ἀνατροφὴν, χωρὶς νὰ ὑπολογίσω τὴν ἐκπληξίν τῶν φίλων μου, τῶν περιπατητῶν τῶν βουλευδάρτων, ἀναμενόντων νὰ παρουσιασθῶσιν ἐνώπιον μιᾶς ἐρυθροδέρμου καὶ εὐρισκομένων πρὸ μιᾶς γυναικὸς πλήρους χάριτος καὶ θελγῆτρων!

Ἦμιν ὑπερήφανος, ἐκ τῶν προτέρων, καί, μὰ τὴν ἀλήθειαν, εὐλόγως. Ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν μου θὰ μετέπιπτεν ἀπὸ ἐκπληξέως εἰς ἐκπληξίν· ἐνδύματα, συρμός, διασκεδάσεις, θέατρα καὶ ὅλα τὰ λοιπά! Ἡ μικρά τῆς καρδίας θὰ ᾔτο λίαν ἀγνώμων—ἐσκεπτόμην—ἐὰν ἀντὶ τῶν τέρψεων δὲν ἐλθισμόναι διὰ παντὸς τὴν Καλλιφορνίαν καὶ τοὺς κατοίκους τῆς, διὰ νὰ συνδεθῇ ἐξ ὁλοκλήρου μεθ' ἐνὸς ἀγάμου, ὡς ἐγώ.

Ὅθεν δὲν ἐβράδυνα ν' ἀποφασίσω. Μετὰ τινὰς ἡμέρας, ὁ ἐκτακτὸς συρμός, ἀπαρτιζόμενος ἐκ τῶν κινήτων αὐτῶν μεγάρων, ἅτινα οἱ Ἀμερικανοὶ καλοῦσι Pullmans-Cars καὶ ὅστις διασχίζει ἅπασαν τὴν Ἀμερικὴν, μὰς μετέφερεν ὁλοταχῶς εἰς Νέα Ὑόρκην, ὅθεν θὰ ἐπιβιβαζόμεθα, διευθυνόμενοι εἰς Γαλλίαν.

* *

Ἐπὶ μακρὸν θὰ μένωσιν ἐν τῇ μνήμῃ μου ζωηραί, πλήρεις χαρᾶς καὶ κρυφίας εὐδαιμονίας, αἱ ἐξήκοντα ὀκτὼ ἐκεῖναι ὥραι, αἵτινες χωρίζουσι τὸν Ἄγιον Φραγκίσκον τῆς Νέας Ὑόρκης καὶ αἵτινες, ἐν πάσῃ ἄλλῃ περιπτώσει, θὰ μοὶ ἐφαίνοντο μακραί καὶ ἀνιαιραί. Ἡ νέα συνοδός μου, ἐλαφρὰ ὡς δραπέτις μοναστηρίου, εὕρισκον εἰς τὸ μικρότερον πρᾶγμα ἀφορμὴν εἰς παιδικὰς διαχύσεις, γελῶσα διὰ τὸ τίποτε, ἐφέρετο ἀφελέστατα ὡς νεαρὰ γυνή, ὡς κορασὶς σχεδόν, ἥτις αἰσθάνεται ἑαυτὴν εὐτυχὴ νὰ κάμνῃ φανερόν ὅτι ἀνῆκει εἰς σύζυγον τῆς ἐκλογῆς τῆς.

Ἐπέμενεν, ὅπως ἀποφύγῃ τὰς κακὰς γλώσσας, νὰ τὴν ἐγγράψω ὡς σύζυγόν μου εἰς τὰ ὀνομαστικά εἰσιτήρια, καὶ αἱ παρειαὶ τῆς ἐχρωματίζοντο

ἐκ χαρᾶς, ὁσάκις ὁ ὁδηγὸς τῆς ἀμαξοστοιχίας, ἐπισκεπτόμενος τὰς ἀμάξας, μοὶ ἔλεγε:

— Τὸ εἰσιτήριόν σας, ὡς καὶ τῆς κυρίας σας.

Καὶ ἀπέκοπτεν αὐτά.

Ἀλθῇς ἐφαίνόμεθα ὡς νεόνυμφοι ἐν πλήρει σελήνῃ τοῦ μέλιτος, ταξιδεύοντες τὴν ἐπιούσαν τῶν γάμων τῶν.

Δὲν ἠπατήθην, θὰ ᾔτο πράγματι ἡ θελκτικότερα σύντροφος, ἣν ἠδύνατό τις νὰ ἐπιθυμήσῃ.

— Νέα Ὑόρκη! Κύριε! Νέα Ὑόρκη! ἐφώναξε πρωΐαν τινά, διὰ μέσου τῶν παραπετασμάτων τῆς μικρᾶς κλίνης, ἐν ᾗ ἀνεπαύομην βαυκαλιζόμενος ἡδέως ὑπὸ τοῦ τιναγμοῦ τῆς ἀμάξης, ὁ μαῦρος θεράπων, ὁ ἐπιτηρῶν τὸ διαμέρισμά μας.

Κατηραμένη μαῦρε! Πόσῃ ἀντιπάθειαν ἔτρεφον κατ' αὐτοῦ.

Τὸν βλέπω ἀκόμη εἰδοποιούντά με ἐκάστην ἐσπέραν, μὲ τὴν πανοῦργον φωνήν του, ὅτι ἡ κλίνη μου ᾔτο ἐτοίμη, καὶ προσθέτοντα:

— Ἀπ' ἐδῶ τῶν κυρίων, ἀπ' ἐκεῖ τῶν κυριῶν!

Μιστὸν ὄν, ἐπιβάλλον μοι καθ' ἐσπέραν, ἔνεκα τοῦ κανονισμοῦ, τὸν χωρισμόν!

Ἐκείνην τὴν ἡμέραν ἐνεδύθην ἐν ριπῇ ὀφθαλμοῦ!

Νέα Ὑόρκη, φαντασθῆτε τὸ μαρτύριον τοῦ Ταντάλου ἔλπε δι' ἐμέ! Μετ' ὀλίγον ἔμελλον νὰ καταλάβω παρὰ τῇ ἐρωμένῃ μου θέσιν πραγματικὴν....

B

Ἀναγνώστα, δὲν ἐταξίδευσες εἰμὴ ἐν Εὐρώπῃ. Μὴ εἴπῃς λοιπὸν ὅτι γνωρίζεις τί εἶναι Ξενοδοχεῖον. Ἀγαπᾷς τὸ ἀπροσδόκητον; Ὑπαγε εἰς Νέα Ὑόρκην. Ἐάν, ἀποβιβαζόμενος, ἴδῃς εἰς τὴν θύραν τῶν δεξαμένων, σταθμεύουσιν ἐν τῷ βορβορώδει πηλῶ τῶν προκυμίων, ἐν μέσῳ τῆς ἀενάου κινήσεως τῶν μικρῶν τετρατροχίων ἀμαξίων, βιγόνων, ἀτμομηχανῶν καὶ πολυχρόμων ἀμαξῶν τοῦ τροchioδρόμου, ἀμαξαν, συρμοῦ Λουδοβίκου ΙΕ', κατάχρυσον, ἐρειδομένην ἐπὶ τῶν ὀκτὼ ὑψηλῶν ἐλασμάτων τῆς, μὲ ὑπηρετάς ἐμπροσθεν καὶ ὀπισθεν, μὴ ἐκπλαγῆς! Ταξιδιωτὰ, οἰοσδήποτε καὶ ἂν ᾔσαι, τὸ ἡγεμονικὸν ἐκεῖνο ὄχημα διὰ σὲ ἴσταται ἐκεῖ. Ἀνέλθε, πρᾶξον ὡς ἐγώ, θὰ σὲ ὁδηγήσῃ εἰς τὸ Ξενοδοχεῖον τῆς Ε' Παρόδου, τὸ πρότυπον τῶν Ξενοδοχείων, κατὰ τοὺς Ἀμερικανούς. Θὰ ᾔσαι πολὺ καλὰ ἐκεῖ. Πίστευσον εἰς τὴν πειράν μου. Πρῶτον, ὡς ἐκ τῆς θέσεώς του εἰς τὴν ἄνω πόλιν, τὸ Ξενοδοχεῖον τοῦτο εἶναι εἰς τὸ κέντρον παντὸς ὅ,τι δύναται νὰ καταστήσῃ εὐάρεστον τὴν ἐν Νέα Ὑόρκῃ διαμονήν. Ἐπειτα δέ, εἶναι τὸ ἐπισήμως καθιερωμένον εἰς τὴν ὑποδοχὴν ὅλων τῶν ἐπιφανῶν ταξιδιωτῶν, Ξενοδοχεῖον, ἢ τοῦλάχιστον μέλλον νὰ ᾔναι τοιοῦτον.

Ἄλλ' ἐὰν ὡς ἐγὼ ταξιδεύῃς ἐν συνοδίᾳ, προσοχὴ εἰς τὸ βιβλίον τῶν ταξιδιωτῶν· ἐνθυμοῦ τὴν ἱστορίαν μου πρὶν ἢ ἐγγράψῃς τὰς ιδιότητας τῆς συντροφῆς σου.

Τὸ κατ' ἐμέ, θὰ ἐξελάμβανον παράφρονα ἐκεῖνον, ὅστις θὰ μ' ἐβεβαίον ὅτι τὴν ἐπιούσαν τῆς εἰς Νέα Ὑόρκην ἀφίξεώς μου, θὰ ἐνεφανίζομην ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδικείου τοῦ Ἰέφερσον-Μάρκετ καὶ τοῦ ἐντίμου δικαστοῦ Γιλδερσλέβ! Ἐν τούτοις, τοῦτο ἀκριβῶς μοὶ συνέβη, χωρὶς νὰ ἐννοήσω τί παρ' ἐμοῦ ἐζήτουν.

* *

Τὴν προτεραίαν, ἀφικόμενοι, κατελύσαμεν εἰς τὸ ρηθὲν Ξενοδοχεῖον τῆς Ε' Παρόδου καὶ ἰδίᾳ χειρὶ ἐνέγραψα τὴν Ζέννη καὶ ἐμὲ ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦ κυρίου καὶ κυρίας Αἰμάρ ἐκ Παρισίων. Καὶ τοῦτο χάριν τῶν τύπων. Τὸ ἀπόγευμα ὑπὸ τὴν πρόφασιν νὰ ἴδῃ συγγενεῖς τῆς τινὰς ἡ Ζέννη ἐξῆλθε καὶ δὲν τὴν ἐπανεῖδον πλέον. Ἡ ἡμέρα παρήλθεν, ἐγὼ δὲ τὴν περιέμενον μεθ' ὑποκώφου στενοχωρίας ἐλπίδος διαψευσθείσης.

Ἀλλὰ βεβαίως τὸ αἰσθημά μου τοῦτο δὲν ἦτο ἀνησυχία, μᾶλλον δὲ ἀνυπομονησία ἡδύνατο νὰ κληθῇ. Ἡ Νέα Ὑόρκη εἶναι σχεδὸν τόπος πεπολιτισμένος ὅσον καὶ αἱ μεγαλοπόλεις τῆς Εὐρώπης· πῶς λοιπὸν κίνδυνον ἡδύνατο νὰ διατρέξῃ ἐν ἡμέρᾳ γυνὴ τις μόνη; Ἴσως, ὁ φόβος μακροῦ πλοῦ, κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς διὰ τὴν Γαλλίαν ἐπιβίβασεως, θὰ τῆς ἀπεδίωκε τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ ταξιδίου, καὶ ἡ προσφιλὴς μου μικρὰ δὲν ἐτόλμα νὰ μοι τὸ ἐξομολογηθῇ! Ἀλλ' ὄχι! Τί ἀνόητος ποῦ εἶμαι νὰ βασανίζω τὸν νοῦν μου! Ἀπλούστατα, κανεὶς ἐκ τῶν συγγενῶν τῆς θὰ τὴν ἐκράτησε νὰ γευματίσῃ. Θὰ ἐπέστρεφεν ἀργά!

Τέλος ἐδείπνησα μόνος καὶ εὐρισκόμην εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο τῶν σκέψεών μου, ὅτε ὑπηρετῆς τοῦ Ξενοδοχείου μοι ἐνεχείρισε χάρτην, πάχους καὶ σχήματος ἀσυνήθους.

Τί ὄρνιθοσκαλίσματα! Τί ἀκατανόητα πράγματα!

— Εἶναι κλῆσις, μοι εἶπεν ὁ ὑπηρετῆς δουλοφρονέστατα στὰς ὀπισθέν μου· καὶ βλέπων ὅτι ἐσκεπτόμην τί τάχα νὰ ἦτο αὐτὸ τὸ χαρτίον, ὁ κλητὴρ περιμένει τὸ ἐπιδοτήριον· ἐὰν ὁ κύριος θέλει νὰ ὑπογράψῃ ἐδῶ;

Καὶ μοι προέτεινε φύλλον χάρτου, δεικνύων μοι ποῦ ἔπρεπε νὰ θέσω τὴν ὑπογραφήν μου.

Μηχανικῶς ὑπέγραψα.

Ἦτο κλῆσις ἐν πλήρει τάξει. Ἡδύνατό τις ν' ἀμφιβάλλῃ ὡς ἐκ τῆς δυσαναγνώστου γραφῆς, ἐνεκα τῆς ὁποίας δὲν ἐννόουν τί ἐσήμαινον ὅλ' αὐτά! Ὅ,τι ἐβλεπον ἦτο ὅτι ἐπρόκειτο περὶ τῆς πτωχῆς μου Ζέννης. Τί τάχα νὰ συνέβῃ; Ἰδοὺ βεβαιότατα διατὶ δὲν ἐπέστρεψεν. Ἐκαλούμην τὴν ἐπιούσαν εἰς τὸ Εἰρηνοδικεῖον τοῦ Ἰέφεροσιν Μάρκετ. Ἄς ἡσυχάσῃ ἡ ἀγάπη μου, δὲν θὰ λείψω νὰ ὑπάγῃ αὐρίον.

[Ἐπεται τὸ τέλος]

X.

ΥΓΙΕΙΝΗ

* *Ἀν ὑπάρχῃ ἐπιστήμῃ, ἥς ἡ γνώσις ἀποβαίνει ἀπολύτως ἀναγκαῖα εἰς πάντα ἄνθρωπον, ἡ ἐπιστήμη αὕτη εἶναι βεβαίως ἡ ὑγίειν ἡ, ἥς σκοπὸς οὐ μόνον ἡ παρὰ τὰς τῆς ζωῆς καὶ ἡ διατήρησις τῆς υγείας, ἀλλὰ καὶ ἡ ὑποφυσικὴν καὶ ἡθικὴν ἐποψὴν βελτίωσις τοῦ ἀνθρώπου.*

Τοιαύτη ἡ ὑγεινὴ πρέπει νὰ εὐρίσκῃ θέσιν πανταχοῦ, ἰδίᾳ δὲ εἰς τὰς ἐφημερίδας καὶ τὰς πάσης φύσεως καὶ ὕλης περιοδικὰ, ἐπιστημονικά, θρησκευτικά, ἐπιτηδευματικά κ. λ. ἰδιαίτατα δὲ, νομίζομεν, εἰς τὰ οἰκογενειακὰ ἀναγνώσματα, οἷον τὰ «Ἐκλεκτὰ Μυθιστορήματα», ἐν οἷς πρέπει νὰ συνδυάζεται τὸ τεργνὸν μετὰ τοῦ ψυχωφελοῦς καὶ τοῦ ὠφελίμου.

Ἡ καλὴ οἰκοδόποινα, ἀφιερῶσα τὰς ὥρας τῆς σχολῆς τῆς εἰς τὴν ἀνάγνωσιν καλοῦ μυθιστορήματος, διηγήματος ἢ περιηγήσεως, θὰ εὖρῃ ὡς ἐπιδόριον ὑγεινούς τινας κανόνας, ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ὁποίων πολλὴ θὰ προκύψῃ

ἡ εἰς αὐτὴν καὶ τὴν οἰκογένειάν της ὠφέλεια. Ἡ μάθη-
τρια ἢ ἡ πτυχιούχος κορασίς ἀκόπως οὕτω θὰ μάθῃ τὰ ὑγεινὰ παραγγέλματα, ἐκ τῆς τηρήσεως τῶν ὁποίων θὰ δυνήσῃ, μήτηρ οἰκογενείας βραδύτερον γενομένη, ν' ἀναθρέψῃ τὰ τέκνα τῆς καὶ νὰ καταστήσῃ αὐτὰ ὑγιᾶ καὶ ρωμαλέα. Ὁ νεανίας, ὁ εἰς τὴν ἀκμὴν τῆς πρώτης νεότητος διατελὼν, θὰ γνωρίσῃ τί πρέπει ν' ἀποφεύγῃ ὡς ἐπιβλαβὲς τῇ υγείᾳ κ. τ. λ. Ἐν ἐνὶ λόγῳ, πᾶς τις ὀφείλει νὰ μάθῃ καὶ νὰ ἐνστερνισθῇ τοὺς στοιχειωδεστάτους κανόνας τῆς ὑγεινῆς.

Πόσον μεγάλη ἡ χρησιμότης τῆς ὑγεινῆς καταφαίνεται ἐκ πολλῶν περιστάσεων, ἃς πολὺ ἠθέλομεν ἐκταθῇ ἂν ἀπηριθμοῦμεν. Ἐν τούτοις δὲν θεωροῦμεν ἀνωφελεῖς ν' ἀναφέρωμεν τὸ ἐπόμενον ἱστορικὸν γεγονός.

Ὁ Cornaro, εὐγενὴς Ἐνετός, καταβληθεὶς ὑπὸ τῆς τεσσαρακονταετοῦς αὐτοῦ ἡλικίας ἐκ τῶν πολλῶν κατὰ χρήσεων καὶ βλέπων ἐγγίξει οἰκτρῶς τὸ τέλος του, ἀπεφάσισε νὰ μεταβάλῃ ριζικῶς τὸν τρόπον τοῦ ζῆν καὶ νὰ ἐφαρμώσῃ αὐστηρῶς τοὺς κανόνας τῆς ὑγεινῆς. Τὰ ἀποτελέσματα ὑπερέβησαν τὰς προσδοκίας του, διότι οὐ μόνον ἐξῆσε μέχρι τῆς ἡλικίας τῶν 103 ἐτῶν, ἀλλὰ καὶ τὸν μακρὸν αὐτοῦ βίον διήλθεν ἐν εὐεξίᾳ σωματικῇ τε καὶ διανοητικῇ. Τοσαύτη δ' ἦν ἡ τοῦ νοός του διαύγεια, ὥστε γεγηρακῶς ἦδη συνέγραψεν ὀγκώδη τόμον περὶ Ἐγκρατείας.

Μετὰ χαρᾶς λοιπὸν θὰ δεχθῶσι, νομίζομεν, οἱ ἀναγνώσται ἡμῶν τὸν νεωτερισμόν, ὃν εἰς τὰ «Ἐκλεκτὰ Μυθιστορήματα» εἰσάγομεν ἀπὸ τοῦ προσεχούς φύλλου, ἀφιερῶντες ὀλίγον χῶρον εἰς ἀναγραφὴν τῶν στοιχειωδῶν ὑγεινῶν κανόνων καὶ παραγγελημάτων.

ΠΡΟΣΕΧΩΣ

ΟΛΟΚΛΗΡΟΣ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΣΕΛΙΣ ΤΟΥ ΣΥΡΜΟΥ

ΜΕΤΑ ΧΡΟΝΙΚΩΝ

ΓΡΑΜΜΑΤΟΚΙΒΩΤΙΟΝ

κυρία; Ἀσπασίν Ζ. Ζαρεφοπούλου, Σπυριδούλῃ Γιαννοπούλου, Ἐλένην Χατζημυγᾶλη, Ἐλένην Κατσαΐτου καὶ κ. Νικ. Ζ. Χρηστόπουλον, Ἀλ. Στέλδαχ, Ἰωάν. Σωμερίτην, Γεώργιον Ἐλευθερίου, Στυλιανὸν Βισδικήν, Γεώργιον Μπάμπανον, Ἀντ. Μιχαηλοῦδην, Γεώργ. Σκλιάν, Ι. Μιχαλακόπουλον, Ἀλέξ. Π. Δουζίναν, Γεώργιον Μαλάμην, Σπυριδῶνα Σπυρόπουλον, Ἀλέξ. Δελάσαν, Σπυριδῶνα Κατσιμήν, Σπυριδῶνα Γορέλλη, Σπυριδῶνα Μαρῖνον, Ἀνδρέαν Γζόκιν καὶ Ἰωάν. Φοντάναν. Συνδρομαὶ ὑμῶν ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν. — κ. Σπυρ. Παπούλῃν. Ἐλήφθη ταχυδρ. ἐπιταγή. Εὐχαριστοῦμεν. — κ. Δημ. Κολποδίνον. Ἐλήφθη ἀντίτιμον συνδρομῆς; «Ἐκλεκτῶν» καὶ «Ἀπομνημονευμάτων». Εὐχαριστοῦμεν διὰ τὴν θερμὴν ὑμῶν ὑπὲρ τῶν «Ἐκλεκτῶν» φροντίδα. Τὰ φυλλάδια ἀποστέλλονται τακτικώτατα. Ἀπορροῦμεν πῶς συμβαίνει ἡ καθυστέρησις. — κ. Ν. Δ. Βοζιανόπουλον. Παρὰ τοῦ κ. Χαρασιάδου ἐλήφθησαν φρ. χρ. 30. Εὐχαριστοῦμεν. Φύλλα καὶ βιβλίον ἀπεστάλησαν. — κ. Ν. Ἀθανασιάδην. Ἐλήφθησαν φρ. χρ. 15, ἀντίτιμον συνδρομῆς σας ἀπὸ 1ης Μαρτίου. Εὐχαριστοῦμεν. — κ. Γ. Κωτσάκην. Ἐλήφθησαν δρ. 4 — κ. Κωνστ. Σ. Ζεϊδουδάκην. Συνδρομὴ σας ἐλήφθη. Ἀπόδειξις καὶ φύλλα ἀπεστάλησαν. — κ. Σπ. Παγώνη. Ἀπεστάλησαν 7 σειραὶ «Ἀπομνημονευμάτων». — κ. Ἀλέξανδρον Δελάσαν. Ἀπεστάλησαν. — κ. Σπυρ. Γουλήν. Ἐλήφθησαν φρ. 30. — κ. Π. Ἀναγνωστόπουλον. Ἐλήφθη ἀντίτιμον. Λογισμὸς ἀκριδῆς· συνέβη λάθος. Φύλλον ἀπεστάλη. — κ. Παυσανίαν, Γ. Παπατεργιόπουλον. Ἀπεστάλησαν. — κ. Στυλ. Α. Ἀντύππαν. Τόμοι «Ἐκλεκτῶν» καὶ «Ἀπομνημονευμάτων» ἀπεστάλησαν. — κ. Γ. Π. Δαύριον. Ὅταν ἀνατελῇ ἡ 1 Νοεμβρίου 1891 θὰ εἰσέλθωμεν εἰς τὸ Η' ἔτος. Δὲν δυνάμεθα δὲ νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι δὲν ἠννῆστατε τὸ λάθος τοῦ διεκπεραιωτοῦ ἡμῶν. — κ. Ἀριστοφάνην Μπιζάκην. Ἀντίτιμον ἐλήφθη. Φύλλα «Ἐκλεκτῶν», «Ἀπομνημονευμάτων» καὶ βιβλία ἀπεστάλησαν. — κ. Ν. Γ. Στραβοτόδην. Ἀπεστάλησαν. — κ. Στυλιανὸν Ἀντύππαν. Ἐλήφθη ταχυδρ. ἐπιταγή. Ἐγράψαμεν. — Δεσποινίδα Ἀναστασίαν Σταυροπούλου. Ἐλήφθη ἀντίτιμον συνδρομῆς; «Ἐκλεκτῶν» καὶ «Ἀπομνημονευμάτων» ἀποσταλθέντων. — κ. Ἰω. Δ. Παμῆν. Ἐλήφθη ἀντίτιμον συνδρομῆς σας «Ἐκλεκτῶν» τρ. ἔτους; καὶ Γ', Ε' καὶ ΣΤ', ἐπίσης; 240 φύλλον «Ἀπομνημονευμάτων» καὶ «Ἡμερολογίου Κυριῶν». Εὐχαριστοῦμεν. — κ. Π. Γριτζάνην. Ἐλήφθησαν φρ. χρ. 80. Εὐχαριστοῦμεν. Ἐγράψαμεν. — κ. Ν. Γεωάδον. Ἐλήφθησαν φρ. χρ. 100, ἐξ ὧν ἐμετρήθηται τῷ διευθυντῇ τῆς «Φιλοκάλου Πηνελόπης» φρ. 20. Ἐγράψαμεν.